

[Holstein.]

Altsaa, den Indstilling, som han selv som Formand for Udvalget har været med til at gøre, skal han nu som Foged skønne over for at bestemme, hvorvidt den bør tages til Følge eller ikke. Det kan jo tænkes, at han er blevet overstemt af de to landbrugskyndige Medlemmer af Udvalget; i saa Fald bliver han Appelinstant for en Underinstans, i hvilken han selv er blevet overstemt af et Flertal. Men hvis han selv har været med til at fatte Beslutningen om Indstillingen og altsaa til at træffe Skøn over, om de to nævnte Betingelser foreligger, ja, saa vil jeg nok spørge, hvad Værd Appellen har til ham som Foged, hvad den selvstændige Afgørelse, han træffer som Foged, i saa Fald er værd.

Det synes mig, at alene denne Formulering, dels af, hvilke Debitorer Lovforslaget omfatter, dels, paa hvilke Betingelser de kan faa Henstand, er af en saadan Beskaffenhed, at det er berettiget i en Sag af denne Art og under økonomiske Forhold som dem, vi staar i for Øjeblikket, at spørge den højtærede Justitsminister, om det virkelig er hans Embedsmænd i Justitsministeriet, Centraladministrationens skarpeste og klareste juridiske Hoveder, der har konciperet og redigeret dette Lovforslag. Hvis det er dem, kan jeg ikke tænke mig andet end, at de maa have været under en Pression fra ukyndig Side, for ellers vilde jeg forsværge, at Departementschef Svendsen kunde skrive et Lovforslag som dette, der vilde rejcere en hvilken som helst juridisk Student.

Eller skulde det muligvis være Kræfter udenfor den højtærede Ministers Ressortministerium, som har affattet Lovforslaget, og som derefter har faaet den højtærede Ministers Sanktion og Tiltrædelse? Det skulde vel ikke være den kendte, meget skrivende Kreditforeningsdirektør Orla Buhl, om hvem det i Pressen forleden forlød, at han havde indgivet et Moratorieforslag til den højtærede Justitsminister? Det skulde vel ikke være Forslag til *lex Buhl*, vi her har for os — for efter Uklarheden i de Artikler, jeg har læst i Bladene af den paagældende Kreditforeningsdirektør, vilde det ikke undre mig, om det Lovforslag, han indgav om Emner af denne Beskaffenhed, er blevet netop saa uklart og diletantisk som det, der her ligger paa Tingets Bord.

Men hvis det virkelig er den højtærede Justitsministers Embedsmænd, der har konciperet og redigeret det, kan jeg ikke tænke mig andet end, at det maa være under Paavirkning og Pression af juridisk lidet

kyndige og forudseende Personer, at det har været under en politisk Pression, det er affattet, som i Virkeligheden ikke burde kunne tænkes at blive bestemmende for Lovforslag af en saa omtaalig og vidt-rækkende retlig Karakter som dette.

Det tredie Spørgsmaal er dette: Hvilken Art af Henstand giver Lovforslaget? Herom finder man Bestemmelserne dels i § 3, dels i § 4 og dels i § 6. Der staar, at „Henstand med Betaling af Ydelser af Førsteprioritetslaan“ — det er et mageløst Sprog: Henstand med Betaling af Ydelser af Førsteprioritetslaan! Man kan yde Betaling af et Laan, og man kan yde Betaling af Renter og Afdrag, men Henstand med Betaling af Ydelser af Laan synes mig at være et ejendommeligt Dansk. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er udelukkende Deres Fejl). Ja, smukt og godt og klart Dansk er det da i alt Fald ikke. — „Eller“, kommer der saa, „i det hele af Kreditforeningslaan“.

Eller i det hele af Kreditforeningslaan! Ikke; og Kreditforeningslaan, men: eller i det hele af Kreditforeningslaan. I det hele. I det hele og store, — undtagelsesvis! I det hele og store kan der undtagelsesvis ydes Henstand med Renter og Afdrag af disse Førsteprioritetslaan i Ejendomme. Om dette skal finde Sted, afgør Fogeden — formodentlig ogsaa efter Indstilling af det Akkordudvalg, i hvilket han selv sidder som Formand. Men saa kommer der videre: „samt at Henstand kan nægtes“.

„Ved den Afgørelse, Fogeden træffer, bør det iagttages“ — det er den første Betingelse — „at Henstand med Betaling af Ydelser af Førsteprioritetslaan eller i det hele af Kreditforeningslaan kun undtagelsesvis indrømmes, samt at Henstand kan nægtes“ — det er det andet, der bør iagttages — „naar den vil medføre uforholdsmæssig Skade for Fordringshaveren“.

Ja, det maa dog vel forstaas saaledes, at Henstand skal nægtes, naar den vil medføre uforholdsmæssig Skade for Fordringshaveren, eller med andre Ord, at Henstand med Betaling af Renter og Afdrag af sekundære Prioritetslaan skal indrømmes, naar den ikke vil medføre uforholdsmæssig Skade for Kreditor. Det maa dog vel være Meningen, at Henstand skal indrømmes for Renter og Afdrag — for begge Dele — af sekundære Prioritetslaan, naar Fogeden skønner, at denne Henstand ikke vil medføre uforholdsmæssig Skade for Kreditor.

Det vil altsaa sige, at en saadan ulykkelig Underdommer for det første skal undersøge, som en af de foregaaende Talere bemærkede, det under de nuværende land-